

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/21/2018
Identifikačné číslo spisu: 4016200680
Dátum vydania rozhodnutia: 16.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4016200680.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: npor. Bc. X. Q., narodeného XX. F. XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, XXX XX U., právne zastúpeného Mgr. JUDr. Zoltánom Perhácsom, PhD., advokátom, so sídlom kancelárie Jelenec 353, 951 73 Jelenec, proti žalovanému: Finančnému riaditeľstvu SR, so sídlom Lazovná č. 6, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie rozhodnutia a postupu generálneho riaditeľa sekcie colných úradov žalovaného č. 1125352/2016 zo 16. júna 2016, konajúc a rozhodujúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/27/2016-66 z 24. októbra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/27/2016-66 z 24. októbra 2017 zamietla.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 15S/27/2016-66 z 24. októbra 2017 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1125352/2016 zo 16. júna 2016, ktorým tento rozhodol tak, že odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Colného úradu Nitra č. 597496/2016 z 29. apríla 2016, ktorým bol žalobca dočasne pozbavený výkonu štátnej služby počnúc od 2. mája 2016 na dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenia konania, najdlhšie však na 6 mesiacov; súčasne bolo rozhodnuté o výške služobného platu a podmienkach používania služobnej rovnošaty, služobného preukazu a služobnej zbrane, ako aj podmienky zdržiavania sa na adrese trvalého pobytu.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že pokiaľ orgán činný v trestnom konaní vydá rozhodnutie o vznesení obvinenia pre spáchanie konkrétneho zločinu, pričom predmetné uznesenie nadobudne právoplatnosť, je s poukazom na ust. § 227a zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe

colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov (ďalej len „zákon o štátnej službe colníkov“) takéto rozhodnutie záväzné, pričom záväzné bolo aj pre riaditeľa Colného úradu Nitra, ktorý vydal prvostupňové rozhodnutie o dočasnom pozbavení žalobcu výkonu štátnej služby. Keďže z ust. § 42 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov vyplýva, že na rozhodnutie o pozbavení výkonu štátnej služby postačuje podozrenie zo spáchania trestného činu (zločinu), pričom o takomto podozrení bolo právoplatne rozhodnuté orgánom činným v trestnom konaní, nie je možné považovať argumentáciu žalobcu ohľadne posudzovania prezumpcie nevinu a vykonávania ďalšieho dokazovania za právne relevantnú. Správny súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, podľa ktorého žalovaný a taktiež prvostupňový orgán nie je oprávnený posudzovať dôvodnosť záverov a skutkových okolností zistených v trestnom konaní a v súvislosti s trestným konaním preukazovať súvisiace skutočnosti. V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobca je dôvodne podozrivý z porušenia služobných povinností špecifikovaných v napadnutých rozhodnutiach zvlášť hrubým spôsobom, pričom trestné stíhanie žalobcu pre podozrenie zo spáchania zločinu, ktorého sa mal žalobca dopustiť ako colník pri výkone štátnej služby, odôvodňuje konštatovanie o dôvodnom podozrení z porušenia služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom.

3. Správny súd ďalej uviedol, že samotné splnenie prvej podmienky, t. j. dočasné pozbavenie štátnej služby colníka, nemôže byť použité na odôvodnenie druhej zákonnej podmienky, t. j., že ďalšie ponechanie colníka vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby, keď ohrozenie dôležitého záujmu štátnej služby možno vyvodiť iba z charakteru a závažnosti konania colníka, ktoré zakladá dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, resp. v porušení služobnej povinnosti colníka zvlášť hrubým spôsobom. Výklad pojmu dôležitý záujem štátnej služby vyplýva z definovania postavenia a úloh orgánov štátnej správy v colníctve upravených v zákone č. 240/2001 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve. Štátnou službou podľa § 2 ods. 2 zákona o štátnej službe colníkov sa rozumie plnenie úloh colnej správy, ktoré sú definované prostredníctvom zákona č. 180/1998. V záujme štátnej služby je, aby colník štátnu službu vykonával najmä v súlade s povinnosťami ustanovenými podľa § 44 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov.

4. Vo vzťahu k namietanému nepredloženiu administratívneho spisu žalobcovi, správny súd uviedol, že jeho obsahom sú listiny, ktoré boli doručené žalobcovi, pričom tento bol s ich obsahom oboznámený. Taktiež vykonávanie dokazovania, doplnenie dokazovanie o vypočutie svedkov, ktorí boli spoluobvinení so žalobcom je možné považovať za právne bezvýznamné, a to s poukazom na vyššie konštatované skutočnosti súvisiace s viazanosťou existujúceho právoplatného rozhodnutia ako aj neexistenciou oprávnenia prvostupňového orgánu prehodnocovať skutkový stav zistený v trestnom konaní.

5. Správny súd uzavrel, že posúdiac formálne a obsahové náležitosti, rozhodnutia a postupu žalovaného ako aj prvostupňového orgánu, dospel k záveru, že nebola preukázaná ich nezákonnosť, pričom rozhodnutie žalovaného možno považovať za dostatočne a vyčerpávajúco odôvodnené.

6. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 168 S.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko zo súdneho spisu nevyplýva, žeby mu trovy konania vznikli.

7. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) S.s.p., v ktorej namietal, že správny súd porušil zákon tým, nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tým, že v predmetnej právnej veci rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby kasačný súd zrušil kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok alternatívne, aby ho zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie generálneho riaditeľa sekcie colných úradov žalovaného č. 1125352/2016 zo 16. júna 2016 a vec mu vráti na ďalšie konanie.

8. Podľa sťažovateľa správny súd nechal bez povšimnutia jeho námietky smerujúce k rozsahu vykonaného dokazovania v administratívnom konaní, keď sťažovateľ nebol v administratívnom konaní k ním uvádzaným skutočnostiam vypočutý; odvolací orgán sa nevyjadril, prečo nevykonával žiadne

dokazovanie i napriek tomu, že administratívne konanie je separátne a nezávislé konanie od trestného konania, okrem iného aj vypočutie svedkov, ktorí sa spolu so sťažovateľom mali zúčastniť údajného konania, ktoré sa kladie sťažovateľovi za vinu, pričom rozhodnutie o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby je tak založené výlučne (jedine) na uznesení o vznesení obvinenia zabezpečeného z trestného konania. Správny súd sa podľa sťažovateľa nevyjadril ani k jeho námietkam, že mu ani pred prvostupňovým správnym orgánom, ani pred odvolacím orgánom, nebolo náležite umožnené vyjadriť sa, ani zaujať stanovisko k zhromaždeným dôkazom, prípadne navrhnúť ďalšie dôkazy; a zároveň správne orgány mu nepredložili na oboznámenie úplný žurnalizovaný originál spisového materiálu, podľa predstáv sťažovateľa (s očíslovanými stranami, previazaný, konce špagáta zalepené lepiacou páskou, označené odtlačkom okrúhlej pečiatky útvaru bez štátneho znaku a podpisom toho, kto ho vyhotovil). Ako aj opomenul námietku, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nebolo vôbec zrejmé akými úvahami sa odvolací orgán riadil pri uzatváraní záveru o skutkovom stave, prečo nepovažoval za dôvodné námietky sťažovateľa vznesené proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, resp. prečo argumentácie uvedené v sťažovateľom podanom odvolaní vôbec nevzal do úvahy, naopak len stroho a arbitrárne odcitoval ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu a obsah rozhodnutia prvostupňového orgánu.

9. Sťažovateľ považoval postup správneho súdu za prísne formalistický, keď zásadné námietky a argumentácie úplne ponechal bez povšimnutia a navyše neuviedol ani len okrajovo, prečo ich nepovažuje za právne významné. Mal za to, že správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nedal odpoveď na jeho kľúčové právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Sťažovateľ v uvedenom kontexte poukázal na judikatúru ESLP (García Ruiz c. Španielsku z 21. januára 1999; Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993), či Ústavného súdu SR (II. ÚS 410/06).

10. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sťažovateľ v nej namieta rovnaké právne skutočnosti, ktoré už uviedol v rámci správnej žaloby a v plnom rozsahu odkázal na svoje podanie z 25. novembra 2016 (vyjadrenie ku žalobe). Nad rámec a k sťažnostnému bodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. uviedol, že správny súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré správnu žalobu sťažovateľa zamietol, jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne nedôvodné, resp. ústavne nekonformné, pretože správny súd sa pri aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Iba skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom správneho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia správneho súdu a teda ani k porušeniu procesných práv sťažovateľa a jeho práva na spravodlivý proces. Správny súd sa v napadnutom rozsudku vysporiadal so všetkými námietkami, ktoré boli sťažovateľom uvedené v podanej správnej žalobe a taktiež boli obsahom ústnych prednesov právneho zástupcu sťažovateľa v konaní pred správnym súdom. Tým, že správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, ktoré argumenty považoval za právne relevantné s uvedením odkazu na príslušnú právnu normu, je zrejmé, že „a contrario“ tým správny súd vymedzil, ktoré skutočnosti a námietky nepovažoval za právne významné, a teda nemožno sa stotožniť s názorom sťažovateľa, že správny súd ani len okrajovo neuviedol, prečo sťažovateľove argumentácie nepovažuje za právne významné. K sťažnostnému bodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. uviedol, že nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda o nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery, pričom podľa názoru žalovaného, tento kasačný dôvod sťažovateľa je len tendenčný, účelový a právne neobstojí. Záverom žalovaný uviedol, že postup správnych orgánov bol v plnom rozsahu legitímny a zákonný a dôvody uvádzané sťažovateľom v kasačnej sťažnosti nie je možné akceptovať vo vzťahu k posudzovaniu zákonnosti napadnutých rozhodnutí. Napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom, na základe správne a dostatočne zisteného skutočného stavu veci, čo pri svojom rozhodovaní v rámci súdneho prieskumu zohľadnil aj správny súd. Žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.), po zistení, že kasačnú

sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 16. mája 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

12. Uznesením Prezídia policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúry Západ ČVS: PPZ-233/NKA-PK-ZA-2016 z 27. apríla 2016 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom. Rozhodnutím Colného úradu Nitra č. 597496/2016 z 29. apríla 2016, bol žalobca dočasne pozbavený výkonu štátnej služby počnúc od 2. mája 2016 na dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenia konania, najdlhšie však na 6 mesiacov; súčasne bolo rozhodnuté o výške služobného platu a podmienkach používania služobnej rovnošaty, služobného preukazu a služobnej zbrane, ako aj podmienky zdržiavania sa na adrese trvalého pobytu. Na odvolanie sťažovateľa rozhodoval riaditeľ sekcie colných úradov žalovaného, ktorý rozhodnutím č. 1125352/2016 zo 16. júna 2016 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Colného úradu Nitra č. 597496/2016 z 29. apríla 2016 potvrdil. Rozhodnutím Ministra financií Slovenskej republiky č. MF/019421/2016-75 z 24. októbra 2016 bola predĺžená doba dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby žalobcu do právoplatného skončenia trestného stíhania voči žalobcovi.

13. Skutočnosť, že sťažovateľovi bolo Uznesením Prezídia policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúry Západ ČVS: PPZ-233/NKA-PK-ZA-2016 z 27. apríla 2016 vznesené obvinenie pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom nebola v konaní ani pred správnym orgánom a ani pred správnym súdom sporná.

14. V rámci rekodifikácie civilného procesu došlo zavedením samostatného procesného kódexu - Správny súdny poriadok, k zmene systému správneho súdnictva. Správne súdy konajú jednoinštančne pričom inštitút riadneho opravného prostriedku - odvolanie, bol vypustený. Voči vybraným rozhodnutiam správnych súdov (§ 439 S.s.p.) je prípustný mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len z taxatívne vymenovaných dôvodov (§ 440 S.s.p.). Konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku - kasačnej sťažnosti, predpokladá porušenia zákona správnym súdom, ktoré musí byť sťažujúcim tvrdené a argumentačne preukázané (primerane § 440 ods. 2 S.s.p.). Kasačný súd skúma porušenie zákona správnym súdom len v rozsahu sťažnostných bodov, ktoré boli špecifikované do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Pri preskúmaní kasačnej sťažnosti prihliada kasačný súd len na skutočnosti a dôkazy, ktoré boli správnemu súdu známe v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

15. Kasačné námietky sťažovateľa možno subsumovať do dvoch skupín, a to námietka nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia správneho súdu a bližšie nešpecifikovaná námietka nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom.

16.1. Podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. možno kasačnú sťažnosť odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16.2. Podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. možno kasačnú sťažnosť odôvodniť len tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

16.3. Podľa § 440 ods. 2 S.s.p. sa dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

17. Obsahom práva na spravodlivý proces je, okrem iného, aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, t. . na také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, vyžaduje sa osobitná odpoveď práve na tento argument. Potreba náležite odôvodniť súdne rozhodnutie je daná tiež vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný a že rozhodovanie súdu je kontrolovateľné. (Primerane pozri (Georgidias c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998, resp. judikatúru Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 206/07, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04, III. ÚS 225/2012-18)

18. Sťažovateľ namieta, že správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nedal odpoveď na jeho podstatné žalobné námietky, ktoré možno zaradiť do troch okruhov:

- Námietky čo do rozsahu vykonaného dokazovania správnym orgánom.
- Námietky čo do postupu správneho orgánu, ktorý sťažovateľovi neumožnil nahliadnúť do administratívneho spisu a vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.
- Námietky čo do odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia - správna úvaha.

19. Kasačný súd preskúmal odôvodnenie napadnutého rozsudku správneho súdu, pričom konštatuje, že tento sa k námietkam sťažovateľa:

- čo do rozsahu vykonaného dokazovania správnym orgánom, vyjadril v bodoch 37., 38. a 39., kedy uviedol: „...je nepochybné, že pokiaľ orgán činný v trestnom konaní vydá rozhodnutie o vznesení obvinenia pre spáchanie konkrétneho zločinu, pričom predmetné uznesenie nadobudne právoplatnosť, je s poukazom na ust. § 227a zák. č. 200/1998 Z.z. takéto rozhodnutie záväzné, pričom záväzné bolo aj pre riaditeľa Colného úradu Nitra, ktorý vydal prvostupňové rozhodnutie. Keďže z ust. § 42 ods. 1 zák. č. 200/1998 Z.z. vyplýva, že na rozhodnutie o pozbavení výkonu štátnej služby postačuje podozrenie zo spáchania trestného činu (zločinu), pričom o takomto podozrení bolo právoplatne rozhodnuté orgánom činným v trestnom konaní, nie je možné považovať argumentáciu žalobcu ohľadne posudzovania prezumpcie neviny a vykonávania ďalšieho dokazovania za právne relevantnú. Súd sa teda v tejto súvislosti stotožnil s argumentáciou žalovaného, podľa ktorého žalovaný a taktiež prvostupňový orgán nie je oprávnený posudzovať dôvodnosť záverov a skutkových okolností zistených v trestnom konaní a v súvislosti s trestným konaním preukazovať súvisiace skutočnosti. V konaní bolo teda nepochybne preukázané, že žalobca je dôvodne podozrivý z porušenia služobných povinností špecifikovaných v napadnutých rozhodnutiach zvlášť hrubým spôsobom, pričom trestné stíhanie žalobcu pre podozrenie zo spáchania zločinu, ktorého sa mal žalobca dopustiť ako colník pri výkone štátnej služby, odôvodňuje konštatovanie o dôvodnom podozrení z porušenia služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom. ....Taktiež vykonávanie dokazovania, doplnenie dokazovanie o vypočutie svedkov, ktorí boli spoluobvinení so žalobcom je možné považovať za právne bezvýznamné, a to s poukazom na vyššie konštatované skutočnosti súvisiace s viazanosťou existujúceho právoplatného rozhodnutia ako aj neexistenciou oprávnenia prvostupňového orgánu prehodnocovať skutkový stav zistený v trestnom konaní.“

- čo do postupu správneho orgánu, ktorý sťažovateľovi neumožnil nahliadnúť do administratívneho spisu a vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, vyjadril v bode 38., kedy uviedol: „Vo vzťahu k namietanému nepredloženiu administratívneho spisu žalobcovi, správny súd poukazuje na skutočnosť, že jeho obsahom sú listiny, ktoré boli doručené žalobcovi, pričom tento bol s ich obsahom oboznámený.“

- čo do odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia, vyjadril v bode 40., kedy uviedol: „Správny súd teda posúdiac formálne a obsahové náležitosti, rozhodnutia a postupu žalovaného ako aj prvostupňového orgánu, dospel k záveru, že nebola preukázaná ich nezákonnosť, pričom rozhodnutie žalovaného možno považovať za dostatočne a vyčerpávajúco odôvodnené.“

20. Z vyššie citovaného (19.) vyplýva, že správny súd sa k sťažovateľom uvádzaným žalobným námietkam v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vyjadril, a teda námietka smerujúca k nepreskúmateľnosti rozhodnutia z dôvodu absencie odôvodnenia a s tým spojené porušenie práva na spravodlivý proces, je nedôvodná. V tejto súvislosti už tiež ESLP judikoval, že nesúhlas s právnym

posúdením prípadu odvolacím súdom nie je sám osebe mimoriadnou okolnosťou odôvodňujúcou zrušenie právoplatného rozhodnutia (pozri Kot proti Rusku z 18. januára 2007, sťažnosť č. 20887/03, bod 29).

21. Zaoberajúc sa námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom kasačný súd konštatuje, že táto námietka nezodpovedá požiadavke § 440 ods. 2 S.s.p., keď sťažnostný dôvod nebol vymedzený tak, že sťažovateľ uviedol právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Z obsahu kasačnej sťažnosti vyplýva len konštatovanie sťažovateľa, ktorý uvádza, cit.: „6. Všetky sťažovateľom uvedené skutočnosti sú subsumovateľné pod kasačné dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) S.s.p.“ Vzhľadom na uvedené sa potom kasačný súd uvedenou nešpecifickou námietkou nezaoberal.

22. Nad rámec kasačný súd zdôrazňuje, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom správneho súdu (ako aj správneho orgánu), ktorý považoval vznesené obvinenie sťažovateľovi za dôvod na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby podľa § 42 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov, keď na jednej strane bol naplnený zákonný predpoklad, že sa sťažovateľ stal podozrivým, že spáchal trestný čin a zároveň jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby, keďže je v celospoločenskom záujme, aby štátna služba bola colníkmi vykonávaná riadne, čím korupčné správanie rozhodne nie je.

23. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozsudku, kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú podľa § 461 S.s.p. zamietol.

24. Záverom kasačný súd uvádza, že sťažovateľ bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č. k. PK-1T/33/2017-812 z 2. marca 2018 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3To/7/2018 z 15. mája 2019 uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona spáchaného spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako bolo uvedené v uznesení o vznesení obvinenia ČVS: PPZ-233/NKA-PK-ZA-2016 z 27. apríla 2016.

25. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a contrario k §§ 167 ods. 1 a 168 S.s.p., tak že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal, pretože sťažovateľ nebol v kasačnom konaní úspešný a v prípade žalovaného nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 S.s.p..

26. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.